

чи уста. О! не, Боже упаси! това ако ся случи.... тогава що ще бжде съ мене и съ мож-тѣ згоденицѣ!... Боже, Боже! да ли щѣтъ избѣгна мой-тѣ мили роднины отъ черный тойзи день, що приближава, да ли ще има нѣкой да помогне на згоденицѣ-тѣ ми и да ѣ измѣкне отъ кръвнишкы рѣцѣ? О, кой другый, ако не азъ? — Стига толкози плачове. Боже, цѣла Доброджя е пламнала въ огънь и надали ся упасихѣ на половинѣ тукашны-тѣ хорица; сега запази макаръ това село, или ми помогни и дай ми силѣ за да ся боря съ по силны-тѣ.

Тихъ вѣтъръ подуха; той отдалечъ носяше страшны вынянія на кучета, чилешкы гласове ся зачувать, като изъ подъ дѣнь-земѣ.—Първый петель запя въ село-то. Бѣжанецъ-тѣ ся запхти на горѣ и ся изгуби въ ноцнѣ-тѣ тъмнинѣ.

V.

Село-то въ пожаръ.

(Гравватъ Станка).

Вече бѣше срѣдъ ноцъ; първы-тѣ петли пропѣхѣ; врьсѣкъ на безбройны жабы по близны-тѣ локвы смѣщаваше ноцнѣ-тѣ тишинѣ, самъ тамъ ся чувахѣ кучешкы лаянія; всичко изведнаждъ ся по утай, нѣ пукъ отъ пушкѣ, коя ся чю далечъ внѣ отъ село-то, пакъ разбута ку-